

mirabiliter, ad illam difficultatem ortam ex illa regula, quod jus declarandi, seu interpretandi ad heredem & successorem non transit, cum ex arbitrio disponentis pendeat, ut in l. inter stipulantes §. Stichum, de verbo. oblig. quia cum hoc jus declarandi non pertineat ad judicem successorem, ut privatam personam, sed tantum ut officialem iustitiam ministrantem, & judicem, hoc enim solum successoribus officium gerentibus, jure concedi videtur, quia successor verè idem iudex reputatur, quod & eandem responsionem repetit sub numer. 427. vers. nec obstant jura, in hac: Nec obstant jura, quibus cavetur declarandi jus ad heredes non transire; quia non obtinet, cum jure proprio hereditibus, vel successoribus, jus ipsum declarandi competis, ut in d.l. ab executore, quam doctrinam nota, quia mirabilis est.

Ex hoc fonte fluit, quod iudex successor, seu aliter datus loco alterius, & in ejus effectum, causam assumit in eodem statu, eumque determinat ex eisdem actis, 71 textus est in l. mortuo iudice, ibi, idem eum, qui subditus est sequi oportet, &c. ff. de judi. & ibi tenet gloss. verbo idem, text. in l. fin. & ibi gl. optima Cod. de sentent. & re judic. c. si quis Episcopum, 2. q. 3. glossa in l. si ut proponit, verbo demo, Cod. quomodo, & quando iudex, gloss. fin. in l. si expressum, ff. de appell. Jacobinus in l. si longius, in prin. num. 4. Immola in leg. cum querebatur, n. 40. ff. de re judic. Angel. Aretin. in l. si expressum, n. 45. de appell. plura jura allegat Odofredus in d. l. mortuo iudice, & eleganter profecit Brissonius in tract. formularum, lib. 5. pag. 513. Barbof. in l. d. si longius, in princ. n. 45. optime Marquell. de commiss. 1. p. c. 3. a num. 33. Decius cons. 449. n. 20. & facit in terminis Conc. Trid. sess. 24. de reformat. cap. 20. & quæ in ejus comprobationem adduxi 4. p. c. 2. a n. 65. & Zerola in praxi Episc. 1. p. verbo instantia, §. 4.

72 Et eodem modo procedit successor, quo processit prædecessor, leg. properandum, Cod. de judiciis, Lancelot. Robert. de attent. 3. part. cap. 27. numero 53. quia acta facta coram uno iudice fidem faciunt coram alio, si fit successor in eodem tribunali: ita plures referens sequitur Petrus Philipp. Corneus in leg. gesta, numero 5. Cod. de re jud. Christophorus de Paz in tractatu de attentat. cap. 32. num. 40. cui conducit, quod acta facta coram uno iudice in casibus, quibus probant, & fidem 74 faciunt coram alio; semper debent intelligi, si reproducantur, aliàs non secundum Alex. cons. 82. vers. 2. numero 4. & 5. lib. 1. Apostilla 1. ad decisionem Capelle 75 Tholof. 198. intelligitur, ut coram subrogato, iudice non requiratur hujusmodi productio, sed iusto dumtaxat ipsorum actorum, secundum Jas. in l. 2. num. 14. vers. ex tertia lectura. C. de edendo, sequitur Cardin. Tusc. pract. conclus. tom. 1. litera A. conclus. 91. num. 5. qui etiam ibi num. 1. post Bald. consilio 147. inventarium heredis in fin. versiculo sequitur videre, lib. 4. in-

76 quit; quod acta coram uno arbitro gesta, probant coram successore: in quem partes compromiserunt; quando acta sunt publica, & actum respiciunt, quare iudex executor successor perficit executionem, quam inceptam reliquit suis prædecessor, secundum Baldum 77 in leg. fin. Cod. de fructib. & litium expens. Bartolus in leg. successores, Cod. de suscepto, & arcar. Avenda. in leg. Fabiana, ff. de manumi. Guido Papæ decis. 535. Montalb. 69. in l. 4. titulo 17. libro 4. Fori. Bald. Immola, & Alexand. in leg. fin. ff. de jurisdictione omnium iudic. Jas. in leg. more, num. 22. eodem. Decius consil. 492. num. 5. volum. 4. Boërius decis. 5. n. 18. Avil. in cap. praxi cap. 15. num. 35. Avenda. in eodem tractatu 1. p. c. 17. num. 10. Parlard. rerum quoti. l. 2. c. fin. 6. p. §. unico, a num. 34. qui etiam disputant, quis eorum prædecessor, an successor executor debeat habere, & percipere decimam, & emolumenta ipsius executionis, qui illam incepit, aut qui illam perfecit: hinc merito iudex successor, vel aliter

loco alterius subrogatus, poterit ea omnia facere, quæ poterat ille, cujus fuit loco subrogatus, l. 2. Cod. de eo. 78 qui vicem alter gerit. Alexand. in l. 1. n. 53. ff. de off. ejus cui mandata est, Petrus Barbofa. in l. si longius, in princ. n. 44. ff. de judiciis, & facit reg. is qui in jus succedit alterius, de regulis juris.

Hinc est quod successor ordinarius, & prædecessor, (cum idem iudex reputetur) potest successor restituere integrum, contra factum sui prædecessoris, Speculator titul. de restitut. in integrum, §. videndum restat. n. 4. quem referens sequitur Sigismund. Scaccia in tractatu de app. quest. 19. rem. 2. num. 32. & absolvere ab excommunicatione emissa per prædecessorem & subdelegantem, ita Felinus per textum ibi in cap. pastoralis, principio, sub numero 11. de officio, & potestate iudicis delegati.

81 Cum igitur iudex prædecessor potest reponere attentata à se gesta juxta text. in c. venientes, in fin. de jurejur. & per Philipp. Francum, Covar. Lancelot. & alios supra citatos ad priorem partem hujus capituli, ubi latius de hac re; nihil mirum, ut successor in idem tribunal, instantiam & jurisdictionem, ac potestatem, queat illa similiter reponere.

Et in specie probatur, quia in omnibus casibus, in quibus iudex à quo potest reponere attentata sive à se, sive ab aliquo facta, pariter & ejus successor poterit illa reponere, & revocare, quia eodem modo procedit successor, quo prædecessor, ita tradit post Innocentium ibi Anton. Butrius in cap. cum M. Ferrar. in c. 58. eolum. antepenult. in prin. de constitut. Lancelot. Robert. de attentatis. 3. p. cap. 27. num. 43. Facit Rota decis. 55. aliàs 389. si appelletur, de appell. in novis. Milis in reperiario, verbo, attentata. lite pendente, fol. 3. ac in verbo iudex appellationis à gravamine fol. 175. & idem latè, & optime Marquellan. tractatu de commissio. 1. p. cap. 29. a num. 40.

Item & benè Lancelot. ubi proxime, num. 52. cum sequentibus, dicit; quod non solum iudex, cujus fuit læsa majestas, hanc revocationem attentatorum facere possit, verum etiam ejus successor, & subrogatus; cum hæc majestatis læsio non dicatur facta personæ, nec coherere personæ ipsius iudicis, sed dignitati, quæ nunquam moritur, cum representativè semper duret idem iudex, juxta leg. proponatur, ff. de judiciis, qui num. 56. & hoc ampliatur, non ut solum procedat, quando hujusmodi subrogatio facta fuerit expressè ab homine; verum etiam si sit facta tacitè à jure, ex dicta Rota decisione.

Et quod successor tenetur reponere, & purgare 84 attentata à suo prædecessore facta, tenet latè Flamijn. Paris. refig. lib. 1. quest. 16. a num. 39. & sequentibus, ubi resolvit pro veriori opinione, quod succedens in beneficio per resignationem, tenetur purgare attentata per prædecessorem resignantem, & ita tenuisse Rotam in una Ariminen. nullitatis, & attentionem coram Acorambon. 27. Aprilis 1556. testatur, qua deciditur; non esse procedendum in causis nisi purgatis per eum attentatis: testatur de ea decisione Lancelot. Robert. in tractatu de attent. cap. 4. ampliatio 5. num. 3. & cap. 29. numero 102. & iterum tenuit Rota in una Camaticensi Archidiaconatus sub die 12. Novembris 1558. teste Cardin. Paleoto decisio 116. incipit Guti. quem allegat Paris. ubi supra, num. 42. ergo iudex successor in tribunali, aut in jurisdictione, justissimè poterit reponere attentata à prædecessore facta, quemadmodum, & iste poterat revocare prædecessor, maxime virtute provisionis Regiæ, quia hujusmodi attentatorum depositio jubetur post actorem inspectionem.

Et ulterius hæc pars comprobatur, quia quando præceptum est aliquid prætori ut prætori, putà, & ratione officii, transit in successorem, qui omnino tenetur adimplere,

adimplere, ita tenet Bald. in leg. tale pactum, ff. de pactis, leg. si communis servus, ff. de stipulat. servo. idem tenet Bart. in leg. à filio, in fin. de aliment. & cibariis legatis, Speculator. in titulo de instrum. editione, §. nunc aliquid, versiculo sed quid erit, & idem transit gloss. in cap. penult. de testam. in 6. Rota decis. 412. in novis, probat pulchre Covarru. in pract. quest. cap. 11. a nu. 1. & præcipuè num. 2. versiculo secundo hoc ipsum probatur, benè etiam Mantica de tac. & ambig. conventio. lib. 7. tit. 25. n. 49. & 50. & nos latius infra, 4. p. cap. 6. in ultima difficultate, vers. circa quod nunc primo quæro, &c. a n. 66. quibus facit ferè in terminis, quæ Marquell. tract. de comm. 1. p. p. 29. n. 40. dum inquit; quod iudex ab officio remotus, alter ei succedat, tunc quia non persona, sed dignitas officii, vel majestas, in successore eadem existens fuit læsa, quia representativè semper durat eadem persona, & iudex, ex d. leg. proponatur: poterit ex suo mero officio attentata à prædecessore reponere, Rota decis. 2. 87 de restit. spoli. in novis, & 5. num. 5. ut lite pendente. in antiq. & in d. decis. 412. fuit determinatum, ubi dicitur, quod Episcopus debet adimplere mandatum factum prædecessori, sub nomine dignitatis, ita per Abb. ibi, tenet etiam Felin. in c. quoniam, Abb. n. 10. de off. delegat. qui cum Speculatore ubi proxime, idem intelligit in executoribus; cui convenit, quod dicunt Redoanus in pract. de reb. Ecclesi. q. 57. nu. 9. & Zerola in praxi 89 Episcopi. 1. p. verbo successor. §. 5. fol. mihi 334. quod successor tenetur exequi mandatum factum per Papam suo prædecessori.

90 Hinc etiam est, quod literæ directæ Episcopo prædecessori mortuo, sub nomine dignitatis, & habito respectu ad officium, illas tenetur successor exequi, & implere, ita tenet Flores de Mena pract. quest. q. 4. num. fin. & est text. expressus in audent. ut nulli iudic. liceat habere loci servato. §. ex hoc verò jubemus, cujus sunt mirabilia verba. Ex hoc verò jubemus observari ab omni administratore, ut si contigerit, in scriptis nostram iustionem fieri ad aliquem iudicem, & interea iste quiescat ab administratione: is qui post illum suscepit dignitatem, accipiat eam, & insinuet: & siquidem privata est causa, & implere eam, & assequi, quemadmodum ad eam promerui rescriptum, &c. qui text. mirabilis est, & expressus huic difficultati, ubi glossa etiam mirabiliter explicat.

Hinc etiam est, quod eleganter doctissimus Avendam. in tract. de exequen. mand. c. 17. sub n. 10. vers. & novus executor, post Angelum in auct. ut nulli iudic. §. hoc, col. 9. & Felin. in c. cum contingat, de foro comper. 91 & per notata per Doctores in l. fundam, in princ. ff. de acquir. poss. quod successor & novus executor virtute primi mandati, dati suo antecessori, potest illud exequi absque alio novo mandato.

Ex prædictis igitur evidenter colligitur, tuendam esse, & tenendam in praxi, prout ego tantum vidi aliquoties; ut successor in jurisdictionem sibi provisionis Regiæ facta intimatione, teneatur reponere attentata per suum prædecessorem; quo supposito, non obstant fundamenta pro contraria parte adducta.

Nec enim obstat primum deductum ex d. l. 36. ibi in illis verbis, provean que el tal juez la orogue, &c. cui multipliciter respondetur, tum quia ideo de eodem iudice loquitur, quia assidue ipsemet reponit, raro autem, imò & rarissimè, contingit, ut ipse moriatur, eo litis statu, & sic nihil mirum, ut de eo loqueretur l. Regia, cum ad ea quæ frequentius accidunt. jura adaptantur, & tristes eventus non sunt considerandi.

Vel aliter & secundò, & meo videri rectè, respondetur ad d. l. Regiæ, quod ideo dicit, el tal juez, ut declaratur quod non idemmet tribunal Regium, quod decretum protulit violentiæ, ipsum debeat cum effectu exequi (prout juris regula aliàs in ceteris causis postulat) nec alius quibus iudex alterius tribunalis, sed ipsemet

Salgado de Protect. Reg.

dumtaxat, qui de causa cognoscit, decretum exequatur, reponendo attentata, ad demonstrandum, quod cum 24 violentiæ cognitio in procedendo sit extrajudicialis, & irregularis, pariter & ejus executio extra ordinem etiam esse debebit.

Et ulterius responderetur, ut illa verba, el tal juez, intelligantur, id est, iudex talis tribunalis, ut comprehendatur etiam successor, cum successor, & prædecessor 95 idem iudex reputetur, ut latius sepeius, probatum reliquimus, juxta dict. l. proponebatur, de jud. & cetera jura, maxime cum ita de jure sit, ut præceptum factum prædecessori, ut iudici, debeat successor exequi, & implere, cum in eo rectè positio verificetur, ut paulò antè latè probavimus, præcipuè cum sumus in favorabilibus, & privilegiatis, prout est attentatorum depositio, ut statim dicitur.

Deinde, quia cum ille iudex, qui vim intulit, de 96 cessit; impossibile est, ut reponere queat, qui est casus non preventus, nec decisus à d. l. Regia, & sit relictus dispositioni juris communis, dictantis, quod quando sententia non potest secundum ejus tenorem exequi propter maximam difficultatem, aut interdum impossibilitatem, exequi debet eo modo, quo potest, 97 ne iudicium reddatur illusorium, & remaneat sine effectu, latè, & eleganter Angel. Aretin. cons. 136. in themate, n. 4. & seqq. usque ad fin. qui loquitur in optimo casu, scilicet, quando quis condemnatur, ut conservet indemnem Titium, ab obligatione Caii, si inre 98 rim obligatio extincta fuit, quia Titius fuit compulsus solvere debet Titius relaxari indemnis, eodem modo, quo potest, ut solum sibi restituatur, & idem Aretin. in d. consil. 136. a num. 3. constituit aliud exemplum 99 scilicet, quando quis condemnatus est ad tradendum debitori instrumentum debiti, quod si non reperitur, cogitur creditor debitorem liberare, & plura similia exempla adducit ibi, quem sequitur Card. Tusc. pract. concl. tom. 7. litera S. concl. 126. a nu. 125. ad nu. 129. quia verba adaptantur saltem implicitè. Bertachi. in tractatu de Gabellis 2. membro 8. part. pri. de Gabellis 100 rerum animatarum, secundum gloss. quam dicit notabiè in auct. generaliter, & ibi Bald. C. de Episc. & Cleric. per l. si ita fidejussorem acceperis, ff. de fide jussorib. unde evenit, quod si sententia non potest exequi propter maximam difficultatem, quia servus, vel res, ad quam fuit quis condemnatus, ea abest, aut perit, mortua, aut extincta est, loco ejus exequitur in alia re coequali, aut æqui 101 valenti, & sic in ejus valore, aut interesse, est in leg. qui restituere, ff. de vind. l. Julianus, ff. de confessis, leg. si servus, §. fin. ff. de verb. obligatione, leg. si longis. Cod. de executione rei judic. l. 5. ante medium, tit. 27. part. 3. l. 3. tit. 14. part. 5. Palacius Rubius in l. 63. Tauri, n. 32. Parladorus lib. 2. rerum quotidianarum, cap. fin. 5. p. §. 2. n. 7. & in lib. 1. cap. 6. n. 13. Castillo in l. 36. Tauri, fol. 129. columna 3. ad fin. & colum. 4. Franc. decis. 229. p. 2. Gregorius Lopez in dictis legibus Regiis, & in ceteris communiter Doctores, de quo nos latè agimus infra, in 4. part. cap. 5. a num. 33. & cap. 9. a nu. 206. ergo à fortiori idem dicendum est in nostro casu, ut iudex subrogatus loco primi demortui, teneatur exequi, & Regiam provisionem adimplere, ne illusorium remaneat tot salubre violentiarum remedium.

Nec obstant, quod in pœnalibus; & odiosis non sit extensio ad subrogatos & quod facinus suos habet auctores, quos pœna non egreditur, quia respondetur, quod in præsentii non sumus in odiosis, & pœnalibus, 102 sed in re meè favorabili, & privilegiata, prout est attentatorum depositio, & revocatio: quo remedio, nullum favorabilius in jure reperitur, Franch. in cap. bona, n. 13. & sub n. 15. de appellationibus. Alexand. consil. 89. diligenter in fin. lib. 1. Decius in cap. ex parte el secundo: columna fin. vers. 4. concl. de rescript. Rota decis. 2. alias 14. fuis dubitatum, n. 3. de restitut. spoli. Franc. in

c. consulti. el. 2. n. 8. de appell. Alexand. cons. 99. visus. n. 4. lib. 5. Per. de Anchara. in c. 1. ut lite pendente. in fin. Oldrad. cons. 199. pro fundamento, in princ. post Innoc. Ripam, in d. c. consulti. sub n. 10. Eguid. decis. 49. agens, & decis. 294. id autem, Stephan. Auster. in addit. ad decisionem Capelle Tholos. 15. ad fin. Ruin. cons. 76. in princ. lib. 5. Joan. Crot. cons. 101. viso puncto, nu. 3. Menoch. de recuperan. poss. rem. 17. n. 25. Achill. de Grassis decis. 24. attentatorum causa sub rubr. de attentatis, latissime profequitur Lancelot. de atten. 3. p. c. 30. tit. de privilegiis attentatorum, per totum.

103 Et ex alio colligitur esse privilegiatum, & favorabile, prout est hoc charitativum subsidium, & recursus ad tribunal Regium, quo agitur de liberando vi oppressos a manu calumniantium, & ut superioris auctoritas, quae per attentantem contempta erat, restituatur, liberetur, & sine impedimento gravatus illum queat adire, ex his, quae late nos adduximus capitibus precedentibus, praecipue c. 1. a. n. 149. 239. & 306. & a. n. 354. & in epilogo provinciali, infra, & ita cum hic non agatur de causa poenali, sed privilegiata, & favorabili, sequitur, quod argumentum retorquetur, & ut faciat sensum, quod cum sumus in favorabilibus, fiat extensio ad subrogatos: & insuper quia iudex successor tantum abest, ut aliqua affligatur poena, sed ut Regii tribunalis ministro sibi causa medenda committatur, exequatur enim, cui sententia poenalis exequenda committitur, non participat de illius poena, sed honoris, & potestatis iudicis superioris, non enim hic agitur de exequenda poena, apposita a iudice praedeessori iudici, pro attentatis a se factis, in iudicem successorem, nec in hoc se potest 105 intromittere Senatus, prout diximus infra, hac 1. p. e. 6. a. num. 12. quia si hoc esset, recte procederet argumentum contrarium; sed sumus in longè nimis dissimili casu, ut dictum est.

Imò etiam & adhuc in poenalibus, & odiosis, licet poena non transeat ad successorem, & heredem (cum morte sit extincta) transit tamen damnorum satisfactio, in quantum ad eum pervenit: bonus est text. in l. 1. C. ex delectis defunctorum, in quantum heredes conveniri, ibi, quo vim fecit, & c. defuncto successoris ejus in solidum, alioquin in quantum ad eos pervenit, con- 107 veniri valet, cum ut late superius dixi, in successorem transeat iudicium, jurisdictionio, instantia acta, & lis, cujus pars est, attentatum a iudice, quod est qualitas, quae liti inhæret, ab eoque dependet, sine quo attentata non dantur, secundum Cassiadorum decis. 6. n. 2. super Regul. & dictum fuit id una Nolanens. Abbatis coram Junio, 20. Oct. 1357. & in alia Mediolanens. Capellanæ coram Chisanen. 28. Junii 1557. in alia nullius, seu Pennen. coram Robusterio, 31. Maii 1568. ut testatur 108 Lancelot. Robert. de attent. 3. p. cap. 22. a. n. 41. & segg. ubi ex hoc infert, quod subrogatus ad litem, potest dari de attentatis; quemadmodum ejus praedeessor, sequitur evidenter, quod etiam si essemus in poenalibus, nihilominus, successor tenebatur revocare parti damnata, quod sit per attentatorum repositionem, quibus quidem rationibus, omnia ferè cessant argumenta contrariæ partis.

Nec enim obstat; quod sententia lata contra vim inferentem non exequatur. contra successorem heredem, quia alia est vis defuncti, alia heredis, & successoris, quia omnia alia responsione, quae dari potest, & colligitur ex his, quae late diximus infra, in tract. de exec. cap. 8. de excessu de persona ad personam, a. num. 247.

109 Dices, quod id procedit in hæredibus, ex ea ratione, quia alia est possessio defuncti, alia heredis, successoris, in quem licet omnia jura transeat (adita hereditate,) non tamen possessio, quae extincta jam fuit, l. cum heredes, de acqui. possess. & possessio heredis est nova possessio, non autem continuata a defuncto, per cujus mor-

tem fuit extincta, ut dicant Doctores pro contrario adducti, sed non procedit in jurisdictionis, tribunalis, universitatis, dignitatis, Ecclesiae, populi, & aliorum similium successore, in quibus non datur hujusmodi possessionis extinctio, & variatio: quoniam ipsa universitas, & persona facta est, quae possidet, & semper eandem possessionem retinet, quia nunquam moritur, sed semper eadem est, & per variationem, & mutationem, seu mortem administrantis non mutatur, variatur, aut in aliquo alteratur universitatis possessio, quae nunquam vacat mortuo administratore.

Et ideo successor administrationis non indiget de novo accipere possessionem rerum universitatis: optime & late B. in l. 1. §. municipales, ff. de acquir. poss. & in l. cum heredes, ff. de acquir. poss. per Innocen. in c. cum in officio de testam. & loquendo de Ecclesia, quae cum nunquam moriatur, cap. liberti 12. q. 2. ita nec possessio rerum Ecclesiae dicitur vacare, etiam mortuo Praelato, ex quo ipse possidet; docent Bal. in l. fin. C. de edicto Div. Adria. vol. & in l. unica, in princ. Cod. de caduc. tollen. Parisus consil. 24. n. 7. vol. 1. Borgni Cavalcan. decis. 96. in princ. n. 5. & in add. n. 54. & dec. 74. n. 105. p. 1. & dec. 28. n. 12. p. 3. ubi ex hoc infert, quod cum possessio Ecclesiae in Ecclesia continuatur (etiam mortuo Praelato) dicitur simul cum occupatore possidere, & esse in summarissimo possessorio, nec dicitur attentare Ecclesia possidendo. Sequitur Brexianus in reperto. ad eundem Cavalca. verbo possessio Ecclesiae continuatur. Marta in tractatu de jurisdictione, 4. p. cent. 17. a. num. 10. ubi dicit, quod Praelatus successor non succedit tanquam dominus, sed tanquam procurator Ecclesiae c. 2. de donat. ubi ad plura ipse infert, quae hic conducunt.

Hinc est, quod possessio juris patronatus competens alicui ratione dignitatis, villæ, castri, majoratus, aut Ecclesiae, retinetur per ipsam dignitatem, villam, castrum, majoratum, aut Ecclesiam, (etiam mortuo Praelato, & administratore) Rota decis. 1. de jure patron. aliàs 140. in novi. Bellamera. decis. 20. Paul. de citar. Dinus de jure patron. 6. p. art. 3. n. 64. Lamber. eodem tractatu. 2. p. 1. lib. 9. q. 3. nu. 8. ad fin. & 1. p. q. 3. 2. lib. qu. 3. art. 1. n. 9. post Card. in c. ex literis, 1. opposit. per illum text. (quem sic intelligit) de jure patr. Cajet. in repetitio. c. fin. electione in 6. Nicol. Garcias de beneficiis, 5. p. c. 5. n. 9. qui etiam dicunt, quod novus possessor castri, villæ, seu comitatus, ratione cujus competit ejus praesentandi, licet nunquam antea praesentaverit, potest praesentare, quia ipsa dignitas aut comitatus, videtur hoc jus patronatus semper retinuisse, quia quasi possessio juris praesentandi, quae erat apud antecessorem ratione dignitatis, beneficii, castri, villæ, vel comitatus continuatur in successorem, etiam absque alia nova ejus apprehensione, d. Rota decis. 1. aliàs 140. in novi. Achil. decis. 105. seu 5. de causa poss. n. 8. Tiraq. in tract. le mort suisit, in praesatione, declaratione 5. facit decis. Rota 9. de causa poss. in antiq. latissime profequitur Nicolaus Garcias ubi proxime, a. n. 37. cum sequentibus, & supra a. n. 33. reddens rationem; quia possessio retinetur per Ecclesiam, seu dignitatem, etiam mortuo Praelato, ut per Felin. in cap. constitutum. n. 19. de rescriptis, Rota decis. 1. n. 14. de restitutione spoliatorum, in novi. Cassiador. decisio 7. n. 13. de causa poss. Rota decis. 390. part. 1. & decis. 19. n. 9. part. 2. diverforum, de quo etiam bene per Peregrinum in tractatu de fide art. 48. n. 79. cum pluribus Doctoribus, ubi advertit differentiam inter possessionem heredis, & successoris Praelati, & inter dignitatem, seu Ecclesiam, & sic non obstat argumentum in contrarium adductum. Maxime quia nos sumus in longè diverso casu, & extra terminos Doctorum in dicto argumento allegatos, quia sumus in attentatis, in quibus etiam successor singularis illius, qui attentavit, & etiam iudex, ut late probavimus supra.



CAPUT IV.

Ab Ecclesiastico iudice aliquid reponente mandato, & virtute provisionis Regii Senatus, ad quem per viam violentiae iurum est, appellationi emissa non deferens, an vim faciat.

SUMMARIUM.

Nec obstat ultimum argumentum, quo dicitur quod cum provisio Regia de successore non loquitur de eo non debet intelligi: quia doctrinae ibi adductae loquuntur in condemnatis per sententiam, & obligatis per scripturam, quia cum non nominentur in ea, non debet contra illos exequi, nos autem loquimur, in provisione directa iudici, qui etiam verificatur in successore in eandem jurisdictionem, cum idem reputatur secundum text. in c. quoniam Abb. de off. delegati, & in l. proponatur, de iudiciis, & ea quae longa manu supra congestimus pro hujus partis fundamentis, quibus suppositis, licet poterit pars, in cuius favorem data 119 est provisio Regia, ut iudex Ecclesiasticus deferat, & reponat, recurrere ad iudicem successorem, sive in delegatam, sive ordinariam jurisdictionem, sive sic datus ab homine, sive tacite a jure; eique intimet provisionem praedictam, quam si non adimpleverit, ad tribunal recurratur pro secunda jussione, quae dicitur vulgò sibi carta, & ita praedicatur; & aliquando in praxi receptum vidi. Prae oculis tamen habeat pars, ut animadvertat, in collecta virtute commissionis, & rescripti possit causam ab alio, vel mortuo, vel legitime impedito jam inceptam assumere, & cognoscere, quod ex serie, & tenore clausularum rescripti facile colligetur, juxta text. in cap. plures, de off. delegati, in 6. c. prudentiam in fine, de off. delegati, & alii plura jura in titulis de off. & potest. jud. delegati, & de rescript. in decretal. in 6. ac etiam in jure civili, & ubique late per Doctores, si forte collega procedere non poterit, recurat pars ad superiorem, ut alium loco mortui, iudicem nominet, juxta l. mortuo iudice, ff. de iudiciis, l. fin. Cod. de sententia, & re iudicata, vel loco impediti, vel absentis, juxta text. in l. si longius, ff. de iudiciis, ubi latissime per Doctores, & praecipue per Petrum 122 Barbosam, ubi late agit quod loco iudicis absentis, vel impediti, delegati, vel ordinarii, dandus est successor, ubi quando impedimentum est perpetuum, vel temporale & de aliis pluribus difficultatibus; hunc articulum concernentibus, ad eum ut quisquis subrogetur, in causa loco mortui iudicis absentis vel impediti, potest, & tenetur virtute Regiae provisionis attentata a praedeessore reponere, appellationique deferre, & hoc jure utimur. 124 Et advertit quod ista talis dicitur subrogatoria commissio, quando scilicet absente iudice jam dato, suspecto, impedito, sive mortuo, alter in ejus locum datur & subrogatur, causam ei in eisdem statuer terminis, quibus reperitur demandando, Decius consil. 449. numer. 21. utique talem commissionem esse receptam, passimque concedi testatur Marquessa. de commission. 1. parte, cap. 3. num. 43. animadvertens, & bene circumspicte, has subrogatorias commissiones dandas fore, & simpliciter attendendo, ne in corpore inferantur clausulae statum causae alterantes, maxime circa substantia- lia, quia partis citatio tunc foret necessaria, & ab ista praxi antiqua non esse recedendum, testatur post Cravetam consil. 91. num. 7. Roland. a valle consil. 4. num. 24. volum. 3. Bald. in l. quicumque, num. 26. Cod. de servis fugitivis, pro quo faciunt quae superius num. 69. diximus iudicem subrogatum, & taliter successorem assumere negotium, & causam, in eodem statu, eamque ex eisdem actis determinare, quare simplicem subrogationem, & non aliam continere debet commissio, qui assiluit jus commune, cum subrogatus ad instar antecessoris habetur, dicit Marquessa ubi proxime, d. c. 43.

- 1 Appellare licet a repositione, vel delatione appellacionis, quemadmodum a repositione alicujus articuli.
2 Tribunalia Regia jus imitantur, & ideo eorum provisiones jubent iudicibus Ecclesiasticis, ut reponant, ea qua ipsi de jure reponere debeant.
3 Pactum accidens ultra statutum, quo quis jam tenebatur, non mutat qualitatem, vel naturam obligationis.
4 Iudex Ecclesiasticus astringitur praeepto Tribunalis Regii sub poenarum incursu, attentata reponere, & appellationi deferre.
5 Appellari non licet a iudice faciente id, ad quod praecise faciendum compellitur.
6 & 7. Appellari non potest a permissione data a iudice requisito per literas alterius, ut in sua jurisdictione aliquid exequatur.
8 Faciens aliquid voluntarie, ad quod praecise faciendum poterat compelli dicitur necessitate coactus facere.
8 Sola potentia cogendi ad actum, quanvis ad actum coactionis non sit devenitum, inducit coactionem.
10 Facienti aliquid coacte, & contra suam voluntatem sibi non imputatur.
11 Repositio attentatorum facta a iudice Ecclesiastico, est in executionem decreti Regii Senatus, vim fieri declarantis, & ibi de intellectu d. l. 36. recop.
12 Appellari non potest, nec supplicari a decreto Regii Senatus vim fieri declarantis, vel negantis, nec alius datur recursus.
L. 36. tit. 5. lib. 2. recop. declaratur ibid.
13 Appellari non potest ab executione decreti Regii Senatus, & ejus exequutore, qui est iudex Ecclesiasticus, cui decretum dirigitur exequendum.
14 Executio non gravat plus quam sententia, qua exequitur.
Appellari non potest ab actu, a quo executio emanat, sicuti nec ab executione, ibid.
15 Actus duo quando ita se habent, ut unus veniat in executionem alterius, si non potest appellari a primo, nec poterit a secundo.
16 Iudex Ecclesiasticus reponendo attentata virtute decreti Regii Senatus ita mandantis, non est qui gravat; sed ipse Senatus, cujus decretum exequitur.
17 Actus non attribuitur gerenti, sed mandanti, & ordinanti.
18 Leges Regia in casibus violentiae veniunt ad evitandum fraudes.
Quod una via prohibetur alicui, ad id alia non debet admitti, ibid.
19 Senatus Regius vim non facere iudicem Ecclesiasticum declarat, non admittentem appellationem interpositam a repositione facta virtute alius Regii decreti.
20 Appellatio a repositione attentatorum non admittitur quoad suspensivum remissivum.
21 Iudex Ecclesiasticus superior adhibitus licite poterit, si visis alibus iustum visum fuerit, revocare repositionem factam ab inferiore virtute Regii Senatus decreti, cum ad hoc impediendum non se extendat.

Appellare posse partem, quae ab hujusmodi repositione, & delatione appellationis censetur gravata, licite videtur, quemadmodum, & aliis casibus, quibus